

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: M. H.**, zastoupena Mgr. Janou Kašpárkovou, advokátkou, se sídlem Blanická 917/19, Olomouc, proti **žalovanému: Městský úřad Přerov**, se sídlem Bratrská 34, Přerov 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2006, č. j. 2005/5752/SÚ/MM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2006, č. j. 22 Ca 356/2006 - 18,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobkyně, Mgr. Janě Kašpárkové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 5712 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) se žalobou domáhala přezkoumání výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla povolena stavební úprava, nástavba a přístavba rodinného domu v P. II - P., č. p. 235, T. 9. Z obsahu žaloby bylo zřejmé, že stěžovatelka brojila proti tomu, že s ní v řízení nebylo zacházeno jako s účastníkem, ačkoliv podle jejího názoru splňovala podmínky pro účastenství ve stavebním řízení podle § 59 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů. Zároveň stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce - advokáta, neboť je bez právního vzdělání a je zcela nemajetná ve stavu hmotné nouze.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 12. 10. 2006, č. j. 22 Ca 356/2006 - 18, návrh na ustanovení zástupce stěžovatelky zamítl. V odůvodnění poukázal na ustanovení § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), podle něhož může předseda senátu navrhovateli (žalobci), u kterého jsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit zástupce, jímž může být advokát. K ustanovení zástupce tedy může dojít při současném splnění dvou podmínek, a to jde-li o účastníka, u něhož jsou splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků, a současně je to potřeba k ochraně jeho práv. Krajský soud konstatoval, že v případě stěžovatelky není splněna podmínka druhá, neboť žaloba není pro nevyčerpání opravných prostředků v řízení před správními orgány přípustná. Žalobu jako takovou pak usnesením z téhož dne, č. j. 22 Ca 356/2006 - 21, odmítl. Toto usnesení stěžovatelka rovněž napadla kasační stížností, o níž Nejvyšší správní soud vede řízení pod sp. zn. 6 As 10/2007.

Usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení advokáta stěžovatelka napadla kasační stížností, v níž poukazovala na to, že úvaha krajského soudu o tom, že její žaloba byla ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná, byla nesprávná. Blíže přitom odkázala na kasační stížnost ve věci vedené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 As 10/2007.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastnicí řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.) a tuto kasační stížnost podala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Z kasační stížnosti je možné dovodit, že stěžovatelka uplatňuje důvod kasační stížnosti uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), tedy napadá usnesení krajského soudu pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky. Nejvyšší správní soud za této situace napadený rozsudek v mezích řádně uplatněných kasačních důvodů a v rozsahu kasační stížnosti podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. přezkoumal, přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., může předseda senátu navrhovateli (žalobci), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů. V projednávané věci krajský soud dospěl k závěru, že nebyla splněna druhá podmínka.

S ohledem na to, že sporná otázka předkládaná touto kasační stížností byla zároveň rozhodnou otázkou ve věci téže stěžovatelky vedené zdejším soudem pod sp. zn. 6 As 10/2007, nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu odkázat na závěry tam učiněné, tedy, že krajský soud nepochybil, pokud považoval žalobu stěžovatelky za nepřípustnou podle § 68 písm. a) s. ř. s. pro nevyčerpání opravných prostředků v řízení správním. Ustanovení právního zástupce by v takovém případě bylo zjevně bezúčelné, a je tak třeba souhlasit se závěrem krajského soudu, že stěžovatelka podmínku potřeby právního zastupování k účinné obraně svých práv nesplňovala.

Kasační stížnost stěžovatelky tedy neshledal Nejvyšší správní soud za této situace důvodnou, a proto mu nezbylo, než dle § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost zamítnout.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení úspěšná,

proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží. Ta by náležela podle § 60 odst. 1 s. ř. s. žalovanému. Žalovanému v tomto stadiu řízení však žádné náklady, které by převyšovaly běžnou míru nákladů jeho administrativní činnosti, nevznikly, proto mu Nejvyšší správní náhradu nepřiznal.

Stěžovatelce byla ustanovena pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 12. 2006, č. j. 22 Ca 356/2006 - 31, Mgr. Jana Kašpárková. Té Nejvyšší správní soud přiznal podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměnu ve výši 4200 Kč za dva úkony právní služby spočívající v převzetí právního zastoupení včetně první porady s klientem a sepsání písemného podání soudu týkajícího se věci samé podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění účinném k datu provedení úkonu, společně s režijním paušálem ve výši 600 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože je ustanovena advokátka plátekyní daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, na celkovou částku 5712 Kč.

Náklady za přeposílání soudního spisu v částce 200 Kč Nejvyšší správní soud nezahrnul, neboť nebylo doloženo, v čem spočívala účelnost takového postupu; nahlížení do spisu ve správním soudnictví nepředstavuje úkon právní služby, za který by náležela odměna - tyto činnosti představují součást převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) cit. vyhlášky.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu

